

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om hjælp og frihed til ofre for menneskehandel.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(FremSAT 12/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo i og for sig godt, at Enhedslisten nu er blevet opmærksom på, at handel med mennesker er et område, der kræver politisk bevågenhed. Det politiske fokus, som Enhedslisten lægger op til, har faktisk været til stede i årevis.

Kl. 20.35

Regeringen har over længere tid været opmærksom på problemet, og i 2002 lancerede regeringen en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel. Handel med kvinder og senere med børn er dokumenteret, og derfor har vi også et særligt fokus på netop disse grupper i handlingsplanen. Initiativerne i handlingsplanen har nu været implementeret i halvandet år. Under handlingsplanen afprøver vi forskellige modeller for forebyggelse og beskyttelse af ofre. På den måde kan vi dokumentere, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Initiativerne løber til oktober 2006. Først herefter vil vi tage stilling til, hvordan den fremtidige indsats skal skrues sammen. Det er derfor for tidligt at konkludere, at et landsdækkende center er løsningen.

Enhedslisten hævder, at der internationalt tages initiativer mod menneskehandel, men at Danmark halter bagefter. Hvis Enhedslisten havde sat sig mere ind i sagen, ville de vide, at Danmark faktisk var det første nordiske land, der lavede en handlingsplan. De ville også vide, at man i andre nordiske lande faktisk skæver til de danske erfaringer. Så sent som i sidste uge fik vi en henvendelse fra det norske justitsministerium og udenrigsministerium, som planlægger en studietur til Danmark for at lære af vores erfaringer.

Enhedslisten hævder desuden, at vi ikke har gjort særlig meget for at hjælpe ofre for menneskehandel og nævner, at Reden – Stop Kvindehandel er de eneste i landet, der yder en konkret indsats. Det undrer forslagsstillerne, at or-

ganisationen ikke er nævnt i min perspektiv- og handlingsplan for 2005.

Til information vil jeg sige, at Reden – Stop Kvindehandel ikke er den eneste organisation i Danmark, der yder en konkret indsats. Der er flere organisationer, der modtager midler i handlingsplanen til at udføre konkret forebyggende og støttende arbejde for ofre. Jeg samarbejder med projektet Pro Vejle og Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte, som også modtager midler i handlingsplanen til støttende og forebyggende aktiviteter. Derfor er Reden – Stop Kvindehandels arbejde ikke fremhævet frem for andre i perspektiv- og handlingsplanen.

Det er ganske enkelt på et uinformeret grundlag, at Enhedslisten påstår, at der ikke bliver gjort særlig meget for at hjælpe ofre for menneskehandel. Med handlingsplanen til bekæmpelse af kvindehandel er adskillige initiativer sat i gang. Lad mig nævne nogle eksempler:

Opsøgende gadearbejdere, der taler kvindernes sprog, laver opsøgende arbejde på massageklinikker med udenlandske prostituerede primært i Københavns Amt og Vejle Amt. Der er blevet etableret kontakt til 26 ud af 27 massageklinikker i Vejle Amt og 67 ud af 106 i København og omegn. De har også løbende kontakt til kvinder på gaden i København, primært østeuropæiske og afrikanske kvinder. Kvinderne bliver informeret om deres rettigheder i Danmark og får informationsmateriale om deres rettigheder og muligheder for støtte. Informationsmaterialet er produceret på 11 sprog.

Der er oprettet en hotline, hvor ofre for kvindehandel kan få oplysninger om rettigheder og muligheder for støtte. Hotlinen kan også benyttes af kunder, der kan anmelde, hvis de har mistanke om, at en kvinde kan være handlet. Siden november 2003 er der modtaget næsten 200 opkald til hotlinen. De opsøgende socialarbejdere har modtaget et tilsvarende antal opkald på deres mobiltelefoner, som de udleverer nummeret til, når de møder kvinderne.

Der er etableret et beskyttet hus, hvor ofre kan opholde sig i 15 dage. Her får de tilbud om psykologhjælp, lægehjælp og generel krisehjælp, så de kan få bearbejdet deres oplevelser.

Der er taget initiativ til et ambassadenetværk. Det har vi gjort ved at afholde møder med 11 ambassader i Danmark, der alle repræsenterer afsenderlande. På møderne udpegede alle ambassaderne en kontaktperson, som er inviteret til møde i maj måned. På den måde håber vi, at